

ДЕЧКОЊА

СЛУЧАЈНИ СУСРЕТ

Дечкоња је случајно срео Жозефину, бившу девојку са којом се разишао пре месец дана. Заправо, то се, за разлику од неких других ствари, десило на њену иницијативу. И тако су њих двоје један део пута шетали и причали о необавезним стварима. Када су се растајали, Жозефина му је рекла да он пребрзо хода.

А онда су се руковали.

ДВОБОЈ

Контролор уђе у градски аутобус. Међу путницима се налазио Дечкоња. Помислио је: *Јеби ја. Није мој дан!* Контролор ухвати неколико клинаца без карте и пошаље их до средњих врата. Дође до Дечкоње и погледа га. Овај погледа контролора, који затим прође поред Дечкоње не затраживши карту.

Сваки од њих двојице изађе на својој станици и сваки настави живети до последњег даха.

ВЕЧЕРЊА ИНТИМА

Било је вече и Дечкоња је шетао градом. Застао је крај једне куће и провирио кроз прозор. Видео је неког човека који је ушао у собу и упалио телевизор. Удубио се у гледање неког филма, па није примећивао Дечкоњу. Овај одлучи да се задржи још мало. Ускоро је наишао Приватни Клошар и придружио му се. За њим је дошла Жозефина. Па Канцеларац...

После неког времена, око прозора се скупила група од десетак људи који су гледали телевизију. И да их је неко тада питао: *Да ли се сада осећаише као код куће?*, верујем да на основу одговора не би препознао онога који има тетку у Немачкој.

НИЈЕ ТЕШКО БИТИ ФИН

Мртав пијан, Дечкоња је бауљао центром града. Довукао се до канте за смеће, испеглао се у њу и наставио даље.

А старије госпође су се окретале за њим и говориле: *Боже! Како је само лепо вас-йишан!*

КАКО ИСКУЛИРАТИ НЕКОГА КО ЖЕЛИ ДА ПОСТАНЕ КОНДОР?

Док је улазио у аутобус који је стајао на почетној станици, Дечкоња је осмотрио лика који је стајао поред врата. Био је необријан, некако испијен, носио је прљаву жуту мајицу. Убрзо се и он нашао у аутобусу. Извадио је свеску и оловку, те почео проверавати код путника да ли имају карте. Помало збуњени, људи су вадили карте из џепова и показивали их лику са свеском. Када је пришао Дечкоњи, овај му се насмеши и рече:

- Извини друже, али данас немам карту. Можеш ли ми опростити?

Лик упише нешто у свеску, узврати осмех Дечкоњи и настави даље да проверава. Касније га је неки ћеловац жестоко опсовао, након чега је овај пажљиво осмотрио ћелавца, уписао нешто у свеску и сео на прво седиште.

А Самсон каже, тек да каже:

*Увек се налазиш на неком
сјиску, желео ѿи ѿо или не!*¹

КАКО ИСКУЛИРАТИ ЏОНА ВЕЈНА?

Док је прилазио самопослузи, Дечкоња је налетео на Приватног Клошара. Овај га је намргођено погледао и гурнуо десну руку под капут. Дечкоња је подигао руке и викнуо:

- Молим те, поштеди ме! Нисам наоружан.

- Имаш среће, дечко! Да си којим случајем имао утоку код себе, ојадио бих те на лицу места!

Веровајно би и Џон Вејн у оваквој ситуацији урадио исто, помисли Дечкоња и уђе у самопослугу да купи млеко.

ЗА ШАКУ ПАТЕТИКЕ

Као и сваког понедељка увече, Дечкоња је са Канцеларцем цугао пиво испред дискаунта. Одједном се пред њима створи човек са закрвављеним очима, познатији као Приватни Клошар.

- Брате, јел' имаш неку кинту? Треба ми за пиво.

- Имам, ал' нећу да ти дам.

- Зашто, брате?

- Чуо сам да у Шведској људи на улици дају лову само онима који нешто раде: свирају, играју или плешу.

- Ево, ја ћу да ти отпевам нешто.

¹ Овакав начин поентирања преузет је из песничке збирке *Каранџин* Раше Ливаде.

- Може. Јел' знаш неку ствар од Елвиса Прислија?

- Аууу, ту сам ти слаб, брате! Ако хоћеш, могу да ти одзвиздим Бетовенову *Паџеџичну сонату*, то знам.

- У, супер! То нисам чуо још од часова музичког у основној! – рече Дечкоња машивши се за новчаник, па се сети да његова последња пара лежи у каси самопослуге, положена за пивску кауцију.

И док је Приватни Клошар звиждао *Паџеџичну*, Дечкоња схвати како је *pathos* постао толико непотребан да га не би могао мењати ни за пивску кауцију.

ДА ЛИ СИ ЗАИСТА ТАКО ДАЛЕКО?²

Шетајући парком, Дечкоња међу гомилом разбацаних шприцева примети мобилни телефон. *Једна њорука њримљена*, писало је на дисплеју. Дечкоња отвори поруку и гласно прочита: *Срећан сам што њосћојиш*.

Ух, оволико емоција од сџране једној мушкарца иџак не моју њогнеџи, помисли Дечкоња и сврати до прве радње са мобилним телефонима.

А Самсон каже:

Љубав је као касеџна бомба.

Није сџворена да би обраћала иџажњу на њоследице.

ВИША СВЕШТ, НЕСВЕШНО

Стојећи загладан у натписе иностраних светских банака, Дечкоња је размишљао о свем том новцу који је протекао кроз његове прсте. *А сада се део џој новца можда налази у некој од џиш банака* – падне му на памет. У том тренутку он осети неку дубоку повезаност са светом око себе. *И никада ми се више неће враџиџи*, тешио је себе Дечкоња, не примећујући *кондора* који му се шуњао иза леђа.

- Дечко, јел' имаш карту?

- Немам.

- А зашто немаш?

- Зато што сам малопре купио сендвич, па сам остао без пара.

- То те уопште не оправдава – надмоћно се смешкао *кондор*, увлачећи десну руку у унутрашњост кишног мантила. На глави је носио црни шешир широког обода.

- Барем никог нисам убио!

- То те не спасава – процеди *кондор*, па из капута извуче двоцевку скраћених циви, а онда је испразни у правцу седишта иза којег се сакрио Дечкоња.

Да ли је џо сџварносџи? Или је џо сан?³

² Стих из песме „Стој, Џони!“ београдског бенда *Парџибрејкерс*.

³ Стих из песме Герија Снајдера „Новац одлази узводно“.

ТЕОРИЈА ЗАБЕРЕ

Дечкоња је дао крв за анализу на HIV. Када је изашао на улицу, приметио је Приватног Клошара који је шетао и причао сам са собом. С времена на време би сумњичаво погледавао људе око себе. *Нема сумње, ово се сваком од нас мојло десило, закључи Дечкоња и сврати до прве хамбургерије.*

А Самсон каже, јер су му рекли да тако каже:
*Параноја је као HIV. Нема сигурне
заштита од јебања у здрав мозак.*

ЗЛИ ДУСИ

Пре неку ноћ сам сањао да је мој ормарић са хигијенским прибором био осетно редукован. Нестало је бријача, пене за бријање и, наравно, колоњске воде... Ух! Зар једном Дечкоњи да се то деси?!

За име божије, каква се то сила поиграва са мојом мужевношћу?!

УМЕЋЕ ЖИВЉЕЊА

Седим са Канцеларцем и Његованом на гајби. Гледамо фудбалску утакмицу. Канцеларац нам доноси чај и колачиће, извињава се на нереду у соби. Французи примају први гол. Канцеларац нам прича о његовом виђењу носталгије. Холанђани воде са 2:0. Његован препричава доживљаје из детињства. Французи смањују на 2:1. Наизменично рецитирају поезију. Холандези забијају трећи гол. Плачемо један другоме на рамену. Лале побеђују Французе са 4:1. Слажемо се да се овако нешто не догађа често и да треба радити на репризи.

Одвек људи позивају једни друге на краће или дуже време.⁴

ЛОКАЛНА ПОЕЗИЈА

Листајући странице локалног књижевног часописа, угледах ту фотку: под надстрешницом од трске стоји локални песник и чита своју поезију. Преко пута њега седи локални књижевни моћник, и пажљиво слуша. И он је песник.

Вероватно размишља: *Добро је, још један који није бољи од мене!*

У ПРЕДВОРЈУ ПАКЛА

Из предсобља се огласи звоно. Дечкоња навуче ћебе и окрене се на другу страну. Опет звоно. *Најравићу се блесав, ја ће ојшићи*, помисли Дечкоња. И још једном се огласи звоно. *Дођавола, ко смеја у шесту ујушро?*, промрси Дечкоња, тетурарајући и су-

⁴ Бонџон: *умеће живљења*, Зограф, Ниш, 1998.

дарајући се са ормарима. Довуче се некако до врата, отвори их и угледа двометраша разрогачених очију. *Куйи Библију! Куйи Библију!*, врштао је овај улазећи у предсобље и уносећи црну књигу Дечкоњи у лице. Овај се у бојажљивом повлачењу спотакао, пао на леђа, а затим још једном прихватио на себе сву тежину света, али овога пута у обличју продавца Библије. Овај је седео Дечкоњи на грудима, те га ударао по челу црном књигом, и даље вичући: *Куйи Библију! Куйи Библију!*

И тако је Дечкоња видео свога бога.

КО ЗАТРАЖИ, ДАЋЕ МУ СЕ 2

Дечкоња је испред радње цугао пиво са Његованом и Канцеларцем. Наишао је бескућник, који је свакодневно просјачио. Звали су га *50th Cent*. Затражио је од момака неку кинту да купи хлеб. *Е видиш, а баш смо ми шебе хџели да њиџамо да нам гаш лову за њиво!*, рече му Дечкоња. Овај заћути, маши се за џеп и да момцима довољно пара да купе драгоцену текућину од хмеља. *Уживајџе момци!*, рече *50th Cent*, окрене се и настави да јаше, док љиљани лагано *flattering and dancing in the breeze*.⁵

ФИЛОЗОФИЈА ВОЗНЕ КОМПОЗИЦИЈЕ

Предивна је!, помисли Дечкоња посматрајући девојку у градском аутобусу. *Још када би се звала Жозефина...* Она је чекала да се отворе средња врата јер је желела да изађе. Ипак, возач је отворио само предња врата, и био је заузет продајом карата путницима који су улазили. Сви су морали плаћати градски превоз у то време тешке економске ситуације. Она се узнемири, као да није веровала да ће се средња врата икада отворити. Дечкоња тада дубоко удахну и загрми: *Мајсџоре, јел' моју средња?! Хидраулика се покрену и учини своје. Она лепо одлете из Дечкоњиног живота попут гаврана из песме једног америчког писца*.⁶

Помало тужан, али и поносан зато што је поклонио слободу вољеној особи, Дечкоња уздахну, те шапну: *Never more!* И тако све нас подсети на једног другачијег гаврана, плод имагинације још једног америчког писца.⁷

О, колико је само птица злослутница у ово време светске економске кризе!

МИНУЛИ РАД

Данас сам на пешачком прелазу приметио Приватног Клошара који је носио огромне пакете са ролнама тоалет папира. *Добро је када човек научи да њрејозна њриориџеџе у живиџу*, помислио сам док се деда удаљавао у правцу шупе.

Да, тако је то. Слојевитост живота је попут квалитетног тоалет папира. Ретко обраћимо пажњу на њу док повлачимо воду.

⁵ Стихови из песме „Пепеински дан“ Јована Живковића.

⁶ Песма „Гавран“ Рејмонда Карвера.

⁷ Песма „Гавран“ Едгара Алана Поа.

РАЈ НА ЗЕМЉИ

И рече капиталиста Дечкоњи:

- У време свејске економске кризе иџра може сџасиџи џебе и мене џревелике озбиљносџи. Хајде да се иџрамо џи и ја миџолоџије. За џренуџак, ја ћу биџи боџ, а џи Соџона. Ти ћеш се џобуниџи џроџив мене џражећи већу џлаџу и осџварење радничких џрава, и џри џоме ћеш имаџи џодрџку друџих радника. Онда ћу једноџ од њих џод-миџиџи да џе изда, а заџим ћу џе оџџусџиџи, шџа кажеш?

- А шџа ћу ја имаџи од свеџа џоџа? – упита Дечкоња.

- Ти ћеш џосџаџи део миџа – џокушаваћеш неџресџано да ме сврџнеш са џрона и заузмеш моје месџо, и џри џоме ћеш хушкаџи друје џуде да џи џомоџу у џоме.

- Хеј, џо је џремало! Заслуџио сам макар улоџу у реклами за неки од џвоџих џроизво-да. Моџао бих мазаџи леђа уљем за сунчање некоџ џреџланулоџ манекенки, на неком џу-сџом осџрву. Знаш оно – рај на земљи.

А Самсон покушава да каже:

Куџуј уље и складишџи џа у

џодрум, нешџо је дивље у зраку.⁸

ДУВАЧКА СЕКЦИЈА

Док су дували џоинт, Његован, који је наставник по струци, испричао је Дечкоњи како је био код просветне саветнице на разговору. Она је прочитала његову радну биографију, причали су о његовом радном искуству, његовим жељама и интересовањима.

- На крају ми је рекла да би било леџо када би њена кћерка имала момка џоџуџ мене.

– рече Његован увлачећи још један дим марихуане.

- А шџа си јој џи рекао? – упита Дечкоња преузимајући џокс.

- Нешџо као: из мире сџо џавола вџре. – процеди Његован кроз зубе задржавајући дим у плућима.

А Самсон каже:

Леџо је када увек можеш

џодуваџи уз осмех задовољсџива.

МАШТОВИТИ ШВЕРЦЕР 2

- Добар си џи, Дечкоњи! Имаш џоџенџјала, џо се одмах види! Свиђа ми се џо шџо радиш! Насџави џо да радиш, џосебно онда када џи џо џричињава задовољсџиво! И само још једна сџвар за крај: више чиџај!

⁸ Нешџо је дивље у зраку – слоган популарне телевизијске рекламе за уље за сунчање *Sorper-tone Velipo*, која се приказивала осамдесетих година прошлог века.

ПЕСНИЧКИ TOUCHЕ

Његован и Дечкоња су се возили градским превозом. Његован је носио мантил, шешир и цилиндар. Пришао му је неки клинац и почео да му се уноси у фацу.

- *Шћџа је мајмуне, шћџа се фолираш ѿу?! Хоћеш ѿесницу, а?! Хоћеш ѿесницу?!*

- *Песмицу? Какву ѿесмицу желиш да ми даш? Можда сонетџи? Или какву ѿлосу? Да ли је у ѿиѿџању канцона? Или нека балаѿџа? Можда фройѿола? Неки рондо? Или чак есѿине-ла?* – топио се Његован од радозналости.

- *А, мајмуне један!* – викне клинац и врати се на своје место, док Његован завитла кишобраном као какав средњовековни витез мачем.